

KUNSKAPEN OM DET VERKLIGA

I de fall då vi människor lyssnar till röster från högre sfärer, tar emot deras budskap och förmedlar dem till andra, blir allt i regel mottaget med största skepsis. Vi får inte förvånas över att det är så, vi lever på så olika grader av utveckling, att den ene inte förstår den andres inställning till livets problem. En annan orsak till denna förbistring på trons och förståelsens område, är att vi befinner oss i ett övergångsläge av speciellt slag. Hela mänskligheten är på väg in i ett nytt tillstånd, där våra mottagande sinnen skall inställa sig på ett ännu obekant fält för erfarenhet. Vi har under årtusenden levat i den fysiska värld, där vi endast undantagsvis mötts av andevärlden direkt.

Vår religion lär att Gud inte kan nås utan förmedling av Kristus, vi skulle icke uthärda att möta honom, kraften i Hans anda skulle förgöra oss. Därför har ock människans direkta förbindelse med andevärlden till största delen varit helt stängd. Dock är det den där förborgade sanningen vi sökt såväl i religionen som i sådana ordnar, där esoterisk kunskap kunnat inhämtas.

När det sägs att människan inte uthärdar att vistas i Guds närhet, gäller denna sanning gårdagens människa, men vi har nu kommit in i detta nya fält för utveckling, där vibrationerna ökat och gjort oss mottagliga för ett område som hittills varit tillslutet. Det ligger makt uppå att beträda det området. Många förskräckes och vågar inte ta ut steget, många finner andra invändningar i det de påstår det vara skadligt för den psykiska hälsan. Ingen skall förneka att försiktighet är att tillråda, innan tröskeln överskrides, men det finns medel att lära vad som bör göras för att eliminera faran. Ingen bör heller glömma, att det som öppnar sig för den nyvordna människan, om hon rätt beträder vägen, är av så värdefullt slag, att alla förberedande ansträngningar är att betrakta som intet i jämförelse med vad som vinnes.

Vi har levat så länge i de mörka drifternas värld, att det är välbetänkt att ta steget ut ur denna belägenhet. Att offra det lägre jaget är vad som fordras av den som skall ge sig hän åt andekunskap. Ingen övilja mot nästan, ingen avund, intet ont förtal. Har hon renat sitt sinne från det som är lågt och ovärdigt människan att syssla med, och går hon in för att möta andevärlden på högt plan, kan ingen skada vederfaras den sökande.

Fruktan är en svår fiende för den som vill lära känna sanningen om verkligheten. Dock krävs det inte mera mod till detta än till att vistas i det andliga mörker, som nu härskar omkring oss. Följderna av att leva på det plan, där vi hittills tillbringat våra dagar, blir andlig nöd, när vi efter döden når andra sidan. Det arbete som där krävs för att komma upp därur är tyngre än det vi måste nerlägga på att här i vår materiella värld komma in på sanningens väg.

Vi äger rätt att erövra den andliga kunskap, som nu står till vårt förfogande genom den förändring våra mottagande sinnen genomgått. Inga kyrkans förbud får hindra den sökande. Villiga, hjälpande andekrafter möter honom. Öppna händer griper hans, ledande rätt.

Sanningen om det verkliga kommer till oss på ett annat sätt än enligt vanliga metoder inhämtad kunskap. Det vi får del av i våra skolor, och som bildar grunden för den livsuppgift, som ger oss vårt dagliga bröd, tas emot och bearbetas av hjärnan och glömmes sedan snart bort. Den intuitiva kunskapen, som lär oss högre sanningar mottages av pannans schakra, ett kraftfält av stor kapacitet, och det som kommer fysiska hjärnan till del härigenom, är av varaktigt slag. Den kunskapen införlivas med vårt minne på ett helt annat sätt än annat upplagrat vetande, som tonar bort i glömska. Det som på detta sätt inhämtas, lyfter oss över vardagen, ger tanken vingar och befriar själen. Vårt tänkande skall äga en frihet som öppnar alla portar. Frihet är människans rätt, den får av ingen fräntagas henne.

Det är etervärlden, den närmast över den fysiska, som nu skall öppnas för henne. Många tror att det är det onda i fysisk gestalt vi där möter, även

det ljusa vi ser, skulle vara det onda i förklädd form. Må alla få kännedom om, att det onda, som kan uppträda och skrämma den icke förberedda befinner sig på plan under det grövsta materiella, det kan inte nå över den tröskeln. Den som möter det, befinner sig på detta låga plan, då däremot den som renat sig i självrannsakens bad, inte fångas av något ont.

Fruktan beror på felaktig inställning, den är ett lägre tillstånd hos själen, och vi skall blygas för att erkänna att vi hyser fruktan, så som vi bör blygas inför varje låg handling. Dess motsats är mod, det är inte dumdristig våghalsighet. Av nyfikenhet skall det andliga icke sökas, det är häri det renande bad består, som vi anbefaller. Men för att komma över vår fruktan skall vi efterforska ursprunget därtill, och finner att det är brist på självtillit.

En högre värld skall vi söka. Där tonar en musik av gudomligt ursprung, och i stunder av andakt och under meditation hör vi dess symfonier likt bruset av porlande vatten eller som vindens melodiska sus genom trädens kronor. Den som är vaken för de tonerna, förs genom dem in i en värld, som öppnar sig för det seende ögat. Färgkombinationer skönare än någon konstnär lyckats fånga utbreder sig för blicken, symboliska gestalter möter ögat.

Dessa syner är inte dikterade av ett sjukt sinne, låt ingen, vare sig läkare eller lekman få er att tro detta. Samtidigt bör det påpekas, att man inte skall stanna vid dem. Betrakta dem endast som steg på vägen, arbeta vidare allt under det den egna själens renande fortsätter utan avbrott. Nya fält öppnar sig så, välljudande röster möter örar, förklarande många av naturens hemligheter. Följ de råd som ges, och glöm inte att prövande efterforska, om det är sanningens röst som talar. Ingen som lärt känna skillnad mellan rätt och orätt har svårighet att särskilja det högsta andliga från låga sfärers framställning.

Kunskap och kärlek må alltid följas åt, den som fått kunskapens gåva, må icke glömma broderskärlekens plikter. Att ge ut av den nyvunna erfarenheten är en drivande plikt, och ingen skall frukta det hån, som kanske möter, eftersom hela mänskligheten i en snar framtid skall drivas mot detta mål, att på samma sätt nå erfarenhet om livets högsta sanningar.

Böcker ger oss lärdomar, men de blir så lätt föråldrade. Tiden löper snabbt i våra dagar, och mycket av det som skrevs igår är gammalt idag. Det som meddelas själen direkt är andlig visdom att brukas för morgondagen, och när den är tilländalupen, kommer nya råd om rätt levnad att ges. Kunskap om allt som varit oss obekant om livets lagar får vi oss givet, dikterat av höga andemakter i Sanningens tjänst. Dessa vill att vår förståelse skall öka, så att vi bättre förmår bära det nya som vi förts in i, och denna insikt kommer sinnet att längta efter vidare utveckling i samma riktning.

Det är den sanna verkligheten vi skall möta, och dess frukter heter högre målsättning, värdefullare arbetsmetoder, bättre resultat av våra ansträngningar. Allt under förutsättning att vi söker på rätt håll. Det är inte veckotidningarnas horoskopspalter vi skall studera. Sanningen skall sökas på högsta ort, och det är vårt eget rannsakande sinnes urskiljande förmåga, som skall anlitas därtill.

Lär känna kvaliténs värde i sammanhanget, då ledes ni rätt, och vägen skall gå genom upplysning mot framåtskridande, och sanningen skall stå klar för människan, verkligheten skall öppna sina dörrar och låta den sökande skåda in i en värld av salighet.

Elisabeth Lansenor.